

LA QUALITAT DE L'ENSENYAMENT

• Confesso que ja fa dies que volia dedicar uns quants articles al tema de l'ensenyament, tant considerat globalment, si voleu, a nivell general, com referit a la realitat concreta de Lloret. No falten, actualment, qüestions a debatre: la reforma, la catalanització, la renovació física de les escoles, el reciclatge dels mestres, la matriculació dels alumnes, les vagues i un llarg etcètera ... L'article 'avui, doncs, pot ésser una primera reflexió.

Hi ha un tema que abarca de retruc diversos d'aquests punts exposats i que s'ha resumit, quan es tracta públicament, amb una expressió prou indicativa: la qualitat de l'ensenyament. Dic que l'expressió és prou indicativa, però hauria d'afegir que també és utilitzada massa sovint sense rigor i propietat. Es una mena de calaix de sastre que ho recull tot. El mestre que no vol que li posin cap alumne nou de més a la classe invoca la qualitat de l'ensenyament. Els empleats de serveis que reivindiquen millors hi impliquen també la qualitat de l'ensenyament. Els ajuntaments que reclamen nous edificis a la Generalitat insisteixen en la qualitat de l'ensenyament. Els pares que fan sentir la veu en els Consells Escolars, proclamem la defensa de la qualitat de l'ensenyament. Els ensenyants, quan fan vaga, parlen de la qualitat de l'ensenyament ... Curiosament, però, agafant la majoria dels exemples proposats, hom s'adona que, sovint, a la qualitat de l'ensenyament se li atribueixen, només, propietats numèriques. Es a dir, la preocupació està en tenir trenta-dos alumnes i no trenta-tres o en cobrar noranta mil i no vuitanta-nou. I és evident que la qualitat de l'ensenyament ve per una gran quantitat de factors més, a part dels esmentats.

Quan els mestres exerceixen la seva feina amb il·lusió i amb imaginació i no amb rutina, millora la qualitat de l'ensenyament. Quan es reciclen, prenen part en cursos i s'actualitzen, millora la qualitat de l'ensenyament. Quan se senten arrelats a la realitat d'un país i d'un poble i ho demostren, millora la qualitat de l'ensenyament. Quan participen en la vida social de la col·lectivitat i no queden limitats dins d'un bloc a tall de ghetto i, per tant, són capaços de valorar millor cap on cal dirigir les activitats i els desigs dels alumnes, millora la qualitat de l'ensenyament. Quan els mestres entenen que una escola és una cosa de tots, una empresa comuna -no sols per a posar-ho en un projecte sinó per a aplicar-ho i treballar en conjunt i no tancar-se a cada classe convertint el col·legi en un regne de taifes - llavors millora la qualitat de l'ensenyament. Quan el personal no docent segueix també unes directrius generals i no les aplica segons conveniències pròpies, millora la qualitat de l'ensenyament. Quan se segueixen els suggeriments dels inspectors, que solen tenir una visió més imparcial i àmplia, millora possiblement la qualitat de l'ensenyament. Quan els pares fan compatible l'esperit de col·laboració amb la capacitat de conèixer on estan els seus límits, millora la qualitat de l'ensenyament. Quan uns i altres supediten els interessos individuals als generals, millora la qualitat de l'ensenyament. I podríem seguir gairebé de forma inacabable ...

Per això hom queda tremendament astorat - sorprès ja no - quan els elements bàsics d'un Consell Escolar -mestres i pares- prenen el que aparentment semblen solemnes i heroiques decisions, però que resulten, en el fons, ridícules rabiètes basades en estar pendent del que passa a les altres escoles en comptes de batallar per canviar la pròpia, o en qüestions estrictament numèriques o puntuals, en comptes d'flexionar sobre els

plantejaments generals i dictaminar sobre l'autèntic càncer, o en clamar al cel pels nens amb dificultats serioses que es tenen o no es tenen a l'escola (els famosos E.A.Ps) i la valoració que se'ls dona, en comptes d'aprofundir sobre la gran quantitat d'altres recursos -mestres amb hores lliures, materials no prou utilitzats, possibilitats desaprofitades ...- que es perden. És evident que mullar-se sobre aquests temes vol dir pensar i jugar-se-la i això no està a l'abast de tothom. Hi ha molta gent acostumada a contemporanitzar. Fa llàstima que hi hagi professionals que preparin muntatges dialèctics espectaculars -que funcionen a tall de cortina de fum- sobre, a vegades, petiteses, i encara més, que hi hagi pares que s'ho creguin, que hi caiguin de pla sense capacitat analítica, sense voler saber -tot i tenir possibilitats- on estan els veritables problemes i els temes de fons que caldria capgirar. Dona la sensació que tothom eludeix les complicacions i que prefereix posar-se un parell de tapes als ulls, com aquells cavalls d'abans que feien funcionar les sínies i que tampoc es donaven compte que sempre anaven fent voltes allà mateix. Amb aquesta actitud, difícilment es millora la qualitat de l'ensenyament i el que es fa és substituir-ne l'expressió. Sort que, afortunadament, no a totes les escoles deu passar igual.

Joan DOMENECH i MONER

RESTAURANT "EL TRULL" OBERT TOT L'ANY
CALA CANYELLES • LLORET DE MAR • Tel. 36 49 28

CERCA UN PRETEXT... ...LA TAULA ÉS A PUNT

la Festa Major	el dia tan especial	el Nadal
el Can d'Any	per convidar els Tres Reis	EL SOPAR DELS DEL FUTBOL, DIJOURS
què et sembla Diumenge?	El Banquet de Boda	O Allò d'aquells amics de fora

ANUNCIESE EN
LLORET GACETA